

Kohtuasi C-355/21

Eelotsusetaotluse kokkuvõte vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 98 lõikele 1

Saabumise kuupäev:

7. juuni 2021

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Sąd Najwyższy (Poola kõrgeim kohus)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

29. detsember 2020

Hageja:

Procter & Gamble International Operations SA

Kostja:

Perfumesco.pl sp. z o.o., sp. k.

Põhikohtuasja ese

Euroopa Liidu registreeritud kaubamärgi nr 000049254 HUGO BOSS õiguste rikkumine.

Eelotsusetaotluse ese ja õiguslik alus

Direktiivi 2004/48 artikli 10; ELTL artikli 267 tõlgendamine

Eelotsuse küsimus

Kas direktiivi 2004/48/EÜ intellektuaalomandi õiguste jõustamise kohta artiklit 10 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi õigusnormide tõlgendus, mille kohaselt kaitsemeede kaupade hävitamise kujul puudutab ainult ebaseaduslikult toodetud või ebaseaduslikult märgistatud kaupu ja seda ei saa kohaldada kaupade suhtes, mis on Euroopa Majanduspiirkonna territooriumil ebaseaduslikult turule viidud, aga mille puhul ei ole võimalik tõendada, et need on ebaseaduslikult toodetud või ebaseaduslikult märgistatud?

Liidu õigusnormid ja Euroopa Kohtu praktika

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/48/EÜ intellektuaalomandi õiguste jõustamise kohta (ELT 2004, L 157, lk 45; ELT eriväljaanne 17/02, lk 32), artikkel 10

Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 207/2009, ühenduse kaubamärgi kohta (ELT 2009, L 78), muudetud 16. detsembri 2015. aasta määrusega (EL) 2015/2424 (ELT 2015, L 341, lk 21), artiklid 9 ja 102.

Intellektuaalomandi õiguste kaubandusaspektide leping (EÜT 1994, L 336, lk 214) (edaspidi „TRIPS-leping“)

Komisjoni aruanne Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/48/EÜ (intellektuaalomandi õiguste jõustamise kohta) kohaldamise kohta, Brüssel, 22.12.2010 (SEK(2010) 1589 (lõplik))

10. aprilli 1984. aasta otsus kohtuasjas von Colson ja Kamann (14/83, EU:C:1984:153)

26. aprilli 2007. aasta otsus kohtuasjas Boehringer Ingelheim ja teised (C-348/04, EU:C:2007:249)

Liikmesriigi õigusnormid ja kohtupraktika

30. juuni 2000. aasta tööstusomandi seadus (ustawa z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej) (terviktekst Dz. U. 2020 jrk nr 286, muudetud) (edaspidi „tööstusomandi seadus“), artikkel 286

Sąd Najwyższy (Poola kõrgeim kohus) 14. aprilli 2003. aasta otsus kohtuasjas I CKN 308/01, ei avaldata

Kohtuasja asjaolude ja menetluse lühikokkuvõte

- 1 Hageja on parfümeeriatoodete tootja litsentsi alusel, mille on talle lepinguga andnud kaubamärgi omanik HUGO BOSS Trade Mark Management GmbH & Co. Üksusel KG, mis asub Metzingenis, on ainuõigus kasutada liidu sõnalist kaubamärki nr 000049254 HUGO BOSS ning esitada ja toetada oma nimel avaldusi ja hagisid, mis on seotud selle kaubamärgi õiguste rikkumisega.
- 2 HUGO BOSS on üks maailma suuremaid kaubamärke moe ja parfümeeriatoodete valdkonnas. Äriühing, mille asutas Hugo Ferdinand Boss 1924. aastal Metzingenis, müüb praegu selle kaubamärgiga märgistatud tooteid 129 riigis üle maailma.

- 3 Kaubamärgi kasutamiseks õigustatud isik hoolitseb oma kaubamärkide kuvandi ja maine eest, samuti kaubamärgi HUGO BOSS all pakutavate kaupade kõrge kvaliteedi eest. Seejuures üritab ta tagada klientidele parimad võimalikud teenindusstandardid. Kaupu müüakse autoriseeritud parfümeeriakettide kaudu, mis on kohustatud kandma erilist hoolt kaubamärgi HUGO BOSS maine ja sellega tähistatud kaupade luksusliku olemuse eest. Sellega seostub ka klientidele proovimiseks tootenäidiste pakkumine. Õigustatud isik edastab tootenäidised müüjatele ja volitatud edasimüüjatele tasuta, eranditult vaid kosmeetikatoodete esitlemiseks ning nende müügi edendamiseks, flakoonides, mis on identsed kaubamärgiga HUGO BOSS tähistatud nende toodetega, mis on mõeldud müügiks. Nende toodete välispakendid on ühtlast heledat tooni ja neil on selge info selle kohta, et eksemplar ei ole mõeldud müügiks, näiteks „not for sale“, „demonstration“ või „tester“. Neid kaupu ei lase Euroopa Majanduspiirkonnas turule ei õigustatud isik ega tehta seda ka tema nõusolekul.
- 4 Menetluse käigus, mis puudutas selle kaubamärgi õiguste rikkumist, lõpetati 2016. aastal litsentsileping HUGO BOSS Trade Mark Management GmbH & Co. KG ja kostja vahel.
- 5 Kostja tegeleb alates jaanuarist 2012 majandustegevusega parfümeeriatoodete hulгимüügi valdkonnas veebipoe kaudu, mis asub aadressil perfumesco.pl. Äriühing levitab muu hulgas kaubamärgi HUGO BOSS parfümeeriatoodete näidiseksemplare, mis ei ole mõeldud müügiks ja on tähistatud kui „TESTER“. Muu hulgas teavitab ta kliente, et enamasti valgesse karpi pakendatud ilma korgita tester ei erine lõhna poolest tavatootest.
- 6 Olles saanud sellisest praktikast teada, esitas hageja kostja vastu hagi kõnealuse kaubamärgi õiguste rikkumise kohta, taotledes kohe ka hagi tagamist. Hagi tagamise määrust täites arestis kohtutäitur 28. juulil 2016 parfüümid, tualettveed ja lõhnaveed, mis olid tähistatud kaubamärgiga HUGO BOSS ja kujutasid endast müügiks mittemõeldud tootenäidiseid tähistusega „not for sale“, „demonstration“ või „tester“ ning millel olid triipkoodid, mis hageja väitel näitasid, et tootja oli ette näinud nende toodete turuleviimise väljaspool Euroopa Majanduspiirkonda, aga mille pakenditelt olid triipkoodid eemaldatud või kaetud.
- 7 Oma 26. juuni 2017. aasta otsusega keelas Sąd Okręgowy w Warszawie (Varssavi regionaalne kohus) kostjal kasutada liidu kaubamärki HUGO BOSS, mille EUIPO on numbri 000049254 all registreerinud Nizza klassifikatsiooni klassi 3 kaupadele (parfüümid, tualettveed ja lõhnaveed); kohustas kostjat kahe nädala jooksul alates kohtuotsuse jõustumisest omal kulul hävitama selle kaubamärgiga tähistatud tooted, mis ei ole Euroopa Majanduspiirkonnas turule viidud kaubamärgi kasutamiseks õigustatud isiku poolt või tema nõusolekul, sealhulgas kaubad, mille kohtutäitur 28. juulil 2016 arestis; kohustas kostjat avalikustama omal kulul teabe kohtuotsuse kohta; jättis hagi ülejäänud osas rahuldamata ja mõistis kostjalt hageja kasuks välja 6377 Poola zlotti (PLN) menetluskulude katteks.

- 8 Oma 20. septembri 2018. aasta otsusega jättis Sąd Apelacyjny w Warszawie (Varssavi apellatsioonikohus) rahuldamata apellatsioonkaebuse, mille kostja oli selle otsuse peale esitanud.
- 9 Apellatsioonikohus jagas täielikult regionaalse kohtu seisukohta. Apellatsioonikohus leidis, et ei olnud võimalik nõustuda väitega, et hagejal puudus põhjendatud huvi. Kuigi määruse nr 207/2009 artikli 22 lõike 3 kohaselt võib litsentsiaat algatada ühenduse kaubamärgi rikkumise suhtes menetluse üksnes selle omaniku nõusolekul, võib ainulitsentsi omanik sellise menetluse siiski algatada, kui kaubamärgiomanik ei ole mõistliku aja jooksul pärast ametlikku teatamist ise õigusrikkumise suhtes menetlust algatanud. Vaidlust ei ole küsimuses, et käesoleva hagi esitamise hetkel oli hageja kõnealuse kaubamärgi ainulitsentsi omanik.
- 10 Apellatsioonikohtu hinnangul olid täidetud määruse nr 207/2009 artikli 9 lõike 2 punktist a tulenevad liidu kaubamärgi kaitse tingimused. Kohtutäituri arestitud kaupade loendi alusel oli ainult 226 toodet mõeldud Euroopa turule ja selles osas olid kaubamärgist tulenevad õigused ammendunud. Ülejäänud kaupade puhul ei olnud kaubamärgist tulenevad õigused ammendunud, sest neid kaupu ei viidud turule Euroopa Majanduspiirkonnas. Niisiis, 48 ühikut arestitud parfüümidest sisaldasid infot, et need ei ole mõeldud jaemüügiks, 523 parfüümi ei olnud mõeldud Euroopa turule, 3641 arestitud parfüümi puhul oli kasutatud katvaid klepse, mis ei võimaldanud tuvastada, millise geograafilise piirkonna jaoks need on mõeldud, ja seega ei olnud võimalik kindlaks teha, kas nende puhul on ammendunud kaubamärgist tulenevad ainuõigused määruse nr 207/2009 artikli 13 lõike 1 tähenduses.
- 11 3641 arestitud parfüümi puhul, millel oli peitev kleps, oli kahjustatud ka originaalpakendeid ja eemaldatud originaal-kaitsekile. Ülaltoodu tähendab, et nende kaupade puhul on kaubamärgiomanikul õigus keelata kaubamärgi kasutamine määruse nr 207/2009 artikli 2 lõike 13 alusel, mille kohaselt selle artikli lõiget 1 ei kohaldata, kui omanikul on õiguslik põhjendus olla vastu kaupade täiendavale turustamisele, eriti kui kaupade olukord on pärast turuleviimist muutunud või kahjustada saanud.
- 12 Teise astme kohus leidis, et määruse nr 207/2009 artikli 102 lõike 2 kohaselt võib kohus liidu kaubamärkide asjades kohaldada ka kohaldatava õiguse alusel kättesaadavaid meetmeid või korraldusi, mida ta peab juhtumi tingimustes asjakohaseks. Ülaltoodud õigusnorm võimaldab eelkõige kohaldada tööstusomandi seaduse artiklit 286. Tööstusomandi seaduse artikli 286 täpse sõnastuse kohaselt kohaldatakse seda ainult juhul, kui kaubad on ebaseaduslikult valmistatud või märgistatud, mida ei ole käesolevas asjas toimunud. Hageja ei sea kahtluse alla, et kohtutäituri arestitud tooted olid originaaltooted, vaid üksnes väidab, et puudus kaubamärgi omaniku nõusolek viia neid tooteid turule väljaspool Euroopa Majanduspiirkonda ja kostja ei ole sellise nõusoleku olemasolu tõendanud.

- 13 Teise astme kohtu hinnangul ei saa käesolevas asjas piirduda tööstusomandi seaduse artikli 286 sõnasõnalise tõlgendamisega, sest selle eesmärk on direktiivi 2004/48 ülevõtmine. Selle direktiivi artikli 10 lõike 1 kohaselt tagavad liikmesriigid, et pädevad kohtuasutused võivad hageja palvel nõuda asjakohaste meetmete rakendamist kaupade suhtes, mille osas on tuvastatud, et need rikuvad intellektuaalomandi õigusi. Sellised meetmed sisaldavad kaupade tagasivõtmist turustuskanalitest, kaupade lõplikku eemaldamist turustuskanalitest või kaupade hävitamist. Direktiiviga pannakse liikmesriikidele kohustus võtta vastu selline õigusakt, mis võimaldaks kohtul anda korraldus intellektuaalomandi õigust rikkuvad kaubad hävitada. Seega, kui tööstusomandi seaduse artiklis 286 antakse liikmesriigi kohtule sõnaselgelt õigus määrata kaubad hävitamisele vaid juhul, kui need on ebaseaduslikult toodetud või märgistatud, siis direktiivi 2004/48 artikli 10 lõige 1 võimaldab kohaldada seda tüüpi meetet kõigil juhtudel, kus on toimunud intellektuaalomandi, sh tööstusomandi õiguste rikkumine. Apellatsioonikohtu hinnangul tuleks lähtuda tööstusomandi seaduse artikli 286 liidu õigusega kooskõllalisest tõlgendusest ja võtta seisukoht, et kaupade hävitamisele määramine puudutab kõiki juhtumeid, kus kõnealused kaubad rikuvad tööstusomandi õigusi. Teisisõnu tuleks võtta seisukoht, et kõik tööstusomandi õigusi rikkuvad kaubad on ebaseaduslikult toodetud tööstusomandi seaduse artikli 286 tähenduses.
- 14 Teise astme kohus leidis, et ainult ilma kaubamärgi omaniku loata turule viidud kaupade hävitamisele määramine tagab selle õiguse tegeliku kaitse. Kohus rõhutas, et kostja omandis olevate parfüümide turule viimiseks on tehtud mitu toimingut, mille eesmärk on varjata kaubamärgi kasutamiseks õigustatud isiku nõusoleku puudumist. Samuti pidi kostja tootenäidiste puhul olema täiel määral teadlik, et puudub kaubamärgi omaniku nõusolek need tooted Euroopa Majanduspiirkonnas turule viia. Lisaks märkis kohus, et arvestatava osa kostja valduses olevate parfüümide puhul, mille kohta puudus kaubamärgi omaniku nõusolek need Euroopa Majanduspiirkonnas turule viia, on turvakoodi eemaldamise tõttu pakend kahjustada saanud. Kohus leidis, et kaubamärgiga HUGO BOSS tähistatud parfüümid on eksklusiivsed tooted, nende võimalik turuleviimine kahjustaks aga kõnealuse kaubamärgi erifunktsioone ja võiks negatiivselt mõjutada kaubamärgi mainet, ühtlasi tõendas kohus ainuõiguse rikkumise tõsidust ja viitas kolmandate isikute põhjendatud huvidele, mis kõik räägib kaupade hävitamise kasuks.
- 15 Apellatsioonkohus leidis, et veenev ei ole ka kostja väide, justkui takistaks osa tema valduses olevate parfüümide hävitamine nendega seotud õiguste kaitsmist kolmandate isikute vastu. Selle kohtu hinnangul ei anna hävitamisele määratud parfüümide väärtus alust väita, et sellise meetme kasutamine käesolevas asjas oleks rikkumise tõsidust arvestades ülemäära koormav. Kostja ei ole kuskil märkinud kohtutäituri arestitud parfüümide väärtust ja seega ei ole võimalik kindlaks taha, millises suurusjärgus olid kostja investeeringud. Lisaks saaks väärtust hinnata tööstusomandi seaduse artikli 286 kriteeriumite kontekstis, kui võrrelda neid tuludega, mida kostja sai seoses nende parfüümide turule viimisega, mille puhul tal puudus õigustatud isiku nõusolek. Intensiivsus, millega kostja rikkus registreeritud kaubamärgist HUGO BOSS tulenevaid õigusi, nagu ka

arestitud parfüümide seisund, on olulise tähendusega kaubamärgi registreerimisest tuleneva õiguse rikkumise raskusastme ja kolmandate isikute huvide hindamisel, hävitamisele kuuluvate kaupade enda väärtus ei ole aga siinkohal nii tähtis.

- 16 Teise astme kohus leidis, et hagejale tagatise andmine vaidlustatud kohtuotsusest tulenevas ulatuses ei tähenda viimase poolt subjektiivse õiguse kuritarvitamist tsiviilseadustiku (Kodeks cywilny) artikli 5 tähenduses. Liidu kaubamärgi ainuõiguse rikkumisega läks kostja vastuollu nii õiglase kauplemise põhimõtetega, sealhulgas ausa konkurentsi põhimõtetega, kui ka heade tavadega. Apellatsioonikohus rõhutas, et subjektiivse õiguse kuritarvitamisele ei saa tõhusalt tugineda see, kes ise rikub sotsiaalse kooseksisteerimise põhimõtteid.
- 17 Ülaltoodud otsuse peale esitas kostja kassatsioonkaebuse, väites, et rikutud on menetlusnorme, kuivõrd on leitud, et hagejal on õigus esineda käesoleva asja poolena; ning et rikutud on materiaalõigust, täpsemalt järgmisi norme: tööstusomandi seaduse artiklit 286, sest seda on tõlgendatud vääralt ja sellest tulenevalt on arestitud kaubad hävitamisele määratud hoolimata sellest, et hageja ei seadnud kahtluse alla, et kohtutäituri arestitud kaubad kujutavad endast originaaltooteid; määruse nr 207/2009 artiklit 13, selle vale kohaldamisega ja tuvastusega, et arestitud kaubad viidi Euroopa Majanduspiirkonnas turule ilma hageja nõusolekuta; ning tsiviilseadustiku artiklit 5, sest see jäeti kohaldamata ning hageja esitatud nõuded loeti põhjendatuks ja proportsionaalseks kaubamärgi võimalike rikkumistega.

Eelotsusetaotluse põhjenduse lühikokkuvõte

- 18 Käesolevat asja arutades lähtusid kohtud tööstusomandi seaduse artikli 286 liidu õigusega kookõlalises tõlgendusest. See õigusnorm võimaldab kohtul muu hulgas määrata hävitamisele tooted või nende tootmiseks või märgistamiseks kasutatud vahendid ja materjalid, aga ainult juhul, kui need kuuluvad rikkumise toime pannud isiku omandisse ja need on ebaseaduslikult toodetud või märgistatud. Tuleb aga silmas pidada direktiivi 2004/48 artikli 10 sisu, mis ei piira asjakohaste meetmete määramist ainult kaupadega, mis on ebaseaduslikult toodetud või märgistatud. See viimane õigusnorm puudutab nimelt kaupu, mille puhul on ilmnenud intellektuaalomandi õiguste rikkumine. Tulemusena jõudsid need kohtud seisukohale, et laias tähenduses mõistetuna ei saa liikmesriigi õigusnorm olla vastuolus liidu õigusega ja seega tuleb määrata kaubad hävitamisele ka juhul, kui omanik ei ole neid ebaseaduslikult tootnud või märgistanud.
- 19 Seoses ülaltooduga tekkis õiguslik probleem, mis on eelotsuse küsimuse esemeks, nimelt, kas direktiivi 2004/48 artikliga 10 on vastuolus liikmesriigi õigusnormide selline tõlgendamine, mis piirab kaupade hävitamisele määramise võimalust vaid kaupadega, mis on ebaseaduslikult toodetud või ebaseaduslikult märgistatud.
- 20 Tööstusomandi seaduse artikli 286 sõnasõnalise tõlgenduse kohaldamise kasuks räägib eelkõige fakt, et selle muudatus, mis tehti 9. mai 2007. aasta seadusega autoriõiguse ja seonduvate õiguste seaduse ja teatavate teiste seaduste muutmise

kohta (ustawa z 9 maja 2007 r. o zmianie ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych oraz niektórych innych ustaw, *Dz. U.* 2007, nr 99, jrk nr 662), oli direktiivi 2004/48 ülevõtmise tulemus.

- 21 Euroopa Kohtu 10. aprilli 1984. aasta otsus kohtuasjas von Colson i Kamann (14/83, EU:C:1984:153) viitab sellele, et direktiivist liikmesriikidele tulenev kohustus saavutada direktiiviga ette nähtud eesmärk kehtib liikmesriikide kõigi organite kohta nende pädevuse piires, sealhulgas kohtute kohta. Seetõttu tuleb eeldada, et tööstusomandi seaduse artikli 286 muudatusega võeti arvesse direktiivis 2004/48 sisalduvaid lahendusi.
- 22 Veel üks argument, mis räägib tööstusomandi seaduse artikli 286 sõnasõnalise tõlgendamise kasuks, on seisukoht, millele on asutud liikmesriigi õiguskirjanduses. Enamasti on seal leitud, et tooteid, mis ei ole tunnustatud ebaseaduslikult tootetuks või märgistatuks tootmise riigis, ei saa hõlmata tööstusomandi seaduse artikli 286 kohase taotlusega. See on nii seetõttu, et on raske ratsionaalselt põhjendada, miks algselt originaal- ja seaduslik toode muutub teatud toimingute tagajärjel, mis ei muuda selle füüsilist struktuuri, järsku ebaseaduslikuks tooteks. See õigusnorm puudutab üheti mõistetavalt toodete tootmist ja märgistamist kaubamärkidega. Seda ei kohaldata olukordades, mis jäävad sellest valdkonnast välja, eelkõige turule viimise, impordi või otstarbe muutmise puhul, samuti laiemalt, olukordades, kus seaduslike kaubamärkidega tooteid kasutatakse ebaseaduslikult.
- 23 Teisest küljest, veel enne direktiivi 2004/48 rakendamist, võis Poola kohtupraktikast leida seisukoha, et kohtuasjade puhul, milles tekivad liidu õigusega reguleeritud õiguslikud küsimused, on kohtud kohustatud andma tõlgenduse, mis lähtub liidu õiguse tõlgendusest ja mõttest. Teisisõnu tuleks liidu õigusaktide põhialustele viitamist käsitada kui osutust sellele, et kohaldatavat õigust on tõlgendatud õigesti (Sąd Najwyższy (Poola kõrgeim kohus) 14. aprilli 2003. aasta otsus, CKN 308/01, ei avaldata).
- 24 Sarnase otsuse on teinud ka Euroopa Kohus 26. aprillil 2007 kohtuasjas Boehringer Ingelheim ja teised (C 348/04, EU:C:2007:249). Euroopa Kohus leidis muu hulgas, et kaubamärgi omanikul on õigus keelata selliste ravimite paralleelimport, mis ei ole küll võltsitud tooted, aga on turule viidud teavitamiskohustust eirates, samamoodi, nagu see oleks võltsitud toodete puhul. Kummalgi kirjeldatud juhul ei oleks neid kaupu tohtinud asjassepuutuvale turule viia.
- 25 Lõpuks, komisjoni 22. detsembri 2010. aasta aruandes Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/48/EÜ (intellektuaalomandi õiguste jõustamise kohta) kohaldamise kohta (SEK(2010) 1589 (lõplik)) on direktiivi 2004/48 eesmärkidenäna nimetatud minimaalse tööriistade komplekti tagamist autoriõiguse subjektidele ja liikmesriikide ametiasutustele autoriõiguste rikkumistega võitlemiseks, ja TRIPS-lepingust

tulenevate tsiviilõiguslike meetmete lisamine liidu õigusraamistikku, võimaldades samal ajal liikmesriikidel lisada sanktsioone ja õiguskaitsevahendeid, mis on autoriõiguste valdajatele kõige soodsamad.

- 26 Ülaltoodust tuleneb, et ELi institutsioonides valitseb arvamus, mille kohaselt direktiiv 2004/48 peaks kujutama endast intellektuaalomandi õiguste jõustamisel iselaadset miinimumi. Sellise käsituse korral peaks direktiivi 2004/48 artikli 10 lõige 1 olema lähtepunkt liikmesriigi õiguse tõlgendamisel. Teisisõnu peaks igale õigussubjektile mistahes liikmesriigis olema tagatud õiguste kaitse vähemalt direktiivi 2004/48 sätetest tuleneval tasemel, *in casu* piirides, mis on paika pandud selle direktiivi artikli 10 lõikes 1. Seisukoha järgi, mille Sąd Najwyższy (Poola kõrgeim kohus) on võtnud eespool viidatud kohtupraktikas, tuleks liidu õigusaktide põhialustele viitamist käsitleda osutusena sellele, et kohaldatavat õigust on tõlgendatud õigesti.
- 27 Poola õigusteoreetiliste seisukohtade kujundajad omakorda pooldavad tööstusomandi seaduse artikli 286 sõnasõnalist tõlgendamist ja seda seisukohta toetab ka fakt, et seda õigusnormi muudeti pärast direktiivi 2004/48 ülevõtmist.
- 28 Eeltoodust tulenevalt on kohtuasja asjaoludes olemas alused, millest lähtudes tuleb Sąd Najwyższy (Poola kõrgeim kohus) esitada Euroopa Kohtule kohtumääruse resolutsioonis viidatud eelotsuse küsimus.